

[Ernst Christiansen.]

for at sige det med jævne ord, at det ikke skal være tilladt politidirektøren eller politimesteren i en kommune, hvor et lig flyder i land, at træffe bestemmelse om, at ligbrænding skal finde sted. Et flertal i udvalget har ment, at man vil nå et tilfredsstillende resultat ved til den nævnte regel at føje en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende er fundet, kan, hvis den ønsker det, foranstalte begravelse (ændringsforslag nr. 4). Altså, ifølge det af udvalgets andet flertal, d. v. s. socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer, stillede ændringsforslag vil der f. eks. i en vestjysk kommune ikke kunne blive tale om ligbrænding af et ilandflydt lig, hvis den pågældende kommune ikke ønsker det. Dette er udtryk for, at flertallet ønsker at tage hensyn til den følelsesmæssige indstilling, man måtte have i en sådan kommune.

Efter denne korte gennemgang af ændringsforslagene skal jeg summere det op på den måde, at jeg på det store flertals vegne anbefaler at stemme for ændringsforslagene nr. 1, 2, 5, 6 og 7, og på det andet flertals vegne anbefaler jeg at stemme for ændringsforslag nr. 4 og imod ændringsforslag nr. 3.

Og må jeg så tilsidst sige, at der er altså opnået enighed i en betydelig grad, og denne enighed er nået ved, at man fra alle sider har bøjet sig imod hinanden. Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at det har været muligt at nå frem hertil. Det er jo et lovforslag, som deler efter andre linier end de partipolitiske. Det angår et spørgsmål, der berører menneskelige følelser, religiøse følelser og andet, og jeg tror, at det vil være i høj grad værdifuldt, om den ændrede lovgivning, vi nu skulle nå frem til — jeg håber, at lovforslaget går igennem i det andet høje ting i den form, det får her — kommer til at hvile på en så bred basis, et så stort flertal som muligt. Dette er altså nået i udvalget, og jeg skal med disse ord anbefale det høje ting at tiltræde lovforslaget med de her nævnte ændringer, bortset fra det ene ændringsforslag, som jeg anbefaler at stemme imod.

Malechau: Som jeg gav udtryk for ved første behandling, er mit parti af den mening, at tiden ikke er inde til at foretage større forandringer i den nugældende lov om ligbrænding. Lad mig også gentage, hvad jeg dengang sagde, at efter vor opfattelse er dette ikke et område, hvor

man skal tage stilling efter partipolitiske linier. Det må være rent saglige, eller måske hellere rent personlige hensyn, der gør sig gældende. Enhver bør være frit stillet i denne sag og kun lade sit standpunkt være dikteret af sin egen indstilling, der vel til en vis grad igen er afhængig af ens hele livssyn.

Det oprindeligt forelagte lovforslag er under udvalgsbehandlingen blevet ændret og forbedret på væsentlige punkter. Det gælder navnlig § 2, stk. 1, nr. 3, vedrørende adgangen for de efterlevende til at træffe bestemmelse om, hvorvidt den afdøde skal brændes, og tillige nr. 6 angående eventuel brænding af lig og ligrester, der opgraves efter fredningstidens udløb.

Derimod kan jeg ikke tiltræde § 2, stk. 1, nr. 5, der indeholder bemyndigelse for politiet til at lade ligene af dødfundne ukendte personer brænde, og jeg kan heller ikke tiltræde bestemmelsen i den foreslåede ændrede form. Man kan, dersom dette vedtages, udsættes for, at lig f. eks. af personer tilhørende den katolske kirke, der ikke tillader ligbrænding, bliver brændt, ligesom det kan blive umuligt senere at identificere sådanne personer. Jeg anbefaler derfor at stemme for det af det særede medlem hr. P. A. Poulsen og mig på dette punkt stillede ændringsforslag, nr. 3, medens jeg kan anbefale at stemme for de øvrige af udvalgsflertallet stillede ændringsforslag.

Krarup: Som det fremgår af betænkningen, anser jeg ikke ændringer i den nugældende lov om ligbrænding for påkrævede eller ønskelige. Det gælder navnlig for den foreslåede adgang for de efterlevende til at træffe bestemmelse om, at ligbrænding skal finde sted, bemyndigelsen for politiet til at lade dødfundne ukendte personer brænde og bestemmelsen om, at en kirkegårdsbestyrelse kan lade foretage brænding af lig eller ligrester ved opgravning efter fredningstidens udløb. Endvidere er det betænkeligt at lade ansvaret for formaliteternes overholdelse, inden ligbrændingen kan finde sted, overgå fra politiet til begravelsesmyndighederne.

Jeg tilråder i det hele at fare lempeligt i denne sag. Jeg finder, at de nugældende lovbestemmelser er så rummelige, at denne nye skik kan brede sig derved, så adgangen til ligbrænding står åben for enhver, som ønsker det. Jeg advarer indstændigt imod at forcere denne sag frem, da det drejer sig om et afgørende brud med gam-